

523.

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu

z dnia 20 lipca 1921 r.

w sprawie przyznania szoferom uposażenia stopni płac niższych funkcjonarjuszów państwowych.

Na mocy art. 20 punktu 1 b. i punktu 2 e, ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Przyznaje się aż do czasu zaliczenia posad urzędowych niższych funkcjonarjuszów państwowych do poszczególnych stopni płacy przewidzianych w art. 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429):

- a) egzaminowanym szoferom z praktyką szoferską, nie przekraczającą trzech lat, uposażenie siódmego stopnia płacy niższych funkcjonarjuszów państwowych;
- b) egzaminowanym szoferom, posiadającym dłuższą praktykę niż trzy lata, uposażenie ósmego stopnia płacy niższych funkcjonarjuszów państwowych;
- c) szoferom-mechanikom automobilowym — uposażenie dziewiątego stopnia płacy niższych funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a z mocą obowiązującą od 1 września 1921 roku.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski

524.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 6 sierpnia 1921 roku

w przedmiocie reorganizacji Zakładu Pensyjnego dla funkcjonarjuszy.

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 59 poz. 370) w przedmiocie zmiany przepisów ustawy z dn. 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. Ust. z r. 1907 № 1) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dn. 25 czerwca 1914 r. o ubezpieczeniu pensyjnym (Austr. Dz. Ust. № 138), zarządza się co następuje:

§ 1. Krajowy zakład pensyjny we Lwowie, powstały na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w sprawie organizacji ubezpieczenia emerytalnego urzędników prywatnych na terenie b. zaboru austr-

jackiego (Monitor Polski № 244 z 1919 r.), przekształca się na zakład pensyjny, przewidziany przez ustawę z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 59 poz. 370) i nosić będzie nazwę „Zakład pensyjny dla funkcjonariuszy” z siedzibą we Lwowie.

Zakład pensyjny dla funkcjonariuszy wstępuje we wszystkie prawa Krajowego zakładu pensyjnego we Lwowie i przejmuje wszelkie jego zobowiązania.

§ 2. Zakład pensyjny dla funkcjonariuszy przekształci Prowizoryczne biuro urzędowe ubezpieczenia pensyjnego dla urzędników prywatnych Ks. Cieszyńskiego w Bielsku na oddział swój z siedzibą w Bielsku.

§ 3. Do czasu powstania wydziału kierującego i komisji rentowej Zakładu pensyjnego dla funkcjonariuszy w sposób, przewidziany ustawą z dnia 10 czerwca 1921 (Dz. Ust. № 59 poz. 370), funkcje wydziału kierującego spełniać będzie rada nadzorcza, funkcje zaś komisji rentowej — komisja rentowa Krajowego zakładu pensyjnego we Lwowie.

Dyrekcja Krajowego zakładu pensyjnego oraz delegat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej przy Krajowym zakładzie pensyjnym we Lwowie sprawować będą, aż do czasu wyżej wymienionego, dotychczasowe swe czynności.

§ 4. Dotychczasowa rada nadzorcza Krajowego zakładu pensyjnego we Lwowie najpóźniej dnia 31 października 1921 przedłoży do zatwierdzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej statut Zakładu pensyjnego dla funkcjonariuszy, dostosowany do ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 59 poz. 370).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

L. Darowski

525.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 6 sierpnia 1921 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do świadczeń, zapewnionych austriacką ustawą z dnia 16 grudnia 1906 o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. Ust. z r. 1907 № 1), w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 10 czerwca 1921 o ubezpieczeniu pensyjnym (Dz. Ust. Rz. P. 1921 № 59 poz. 370).

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. 1921 r. № 59, poz. 370) w przedmiocie zmiany przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. Ust. z r. 1907 № 1) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dn. 25 czerwca 1914 r. o ubezpieczeniu pensyjnym (Austr. Dz. Ust. № 138), postanawia się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające świadczenia z tytułu ubezpieczenia pensyjnego w Zakładzie pensyjnym lub w jednej z instytucji zastępczych, a także